

ΟΟΟΡΙΣΤΕ ΠΑΙΔΙΑ!!

Ένα φάνζιν
για το
παζάρι
του
Ελαιώνα

ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΙΑ
ΛΙΓΟ ΑΠΟ ΑΥΤΟ
ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΑΠΟ
ΕΚΕΙΝΟ

Σε αυτό το τεύχος: Γνωρίστε τον Ρασίντ,
την Σουζάνα, τον Μωάμεθ, την Ελένη,
τον Τζόζεφ, τον Μάνο, τη Αρζού

Μη
χάσετε
τα
αντικείμενα
του
μήνα!

ΕΙΚΟΝΕΣ
ΚΑΙ
ΣΚΕΨΕΙΣ
ΑΠΟ ΤΟ
ΧΘΕΣ
ΚΑΙ ΤΟ
ΣΗΜΕΡΑ

Αφίσα
Μέσα!!

Μια ζυτανή playlist που θα συνοδεύει την ημέρα σας!

Καλώς ήρθατε στο Οοορίστε Παιδιά 2!!

Σας ευχαριστούμε που μας βρήκατε και πάλι ή που μας αφήσατε να σας βρούμε. Οι συναντήσεις στον Ελαιώνα προκύπτουν πάντα αναπάντεχα, ανάμεσα σε πράγματα και ανθρώπους που περιμένουν μια μυστηριώδη σύνδεση, χωρίς να την έχουν καν φανταστεί προηγουμένως. Βρίσκουμε εμείς τα αντικείμενα; Ή μήπως τα αντικείμενα βρίσκουν εμάς, μας κοιτάζουν και μας αποπλανούν μέχρι να τα πάρουμε σπίτι; Ακόμα κι αν σχεδιάζαμε να μην πάρουμε τίποτα αυτή τη φορά (το ορκίζομαι!) ή πιστεύαμε ότι δεν υπάρχει πια χώρος στα σπίτια μας για έναν ακόμα κάτοικο. Τα αντικείμενα όμως ξέρουν ότι πάντα υπάρχει περισσότερος χώρος στους τοίχους μας και στις καρδιές μας για ένα ακόμα αγαπημένο αντικείμενο γεμάτο ιστορίες και ερωτήματα.

Με τον ίδιο τρόπο επιστρέφει και αυτό το fanzine, συλλέγοντας ακόμα περισσότερες σκέψεις, εμπειρίες και εικόνες από το αγαπημένο μας παζάρι. Στο Οοορίστε Παιδιά 2 συναντάμε ακόμα περισσότερους πωλητές και παρατηρούμε περισσότερες ιδιαίτερες λεπτομέρειες της καθημερινότητάς τους.

Αυτή τη φορά όμως το fanzine έρχεται με μια αφίσα στις κεντρικές του σελίδες και εγκαινιάζουμε μια νέα ενότητα, τη Λίστα Αναπαραγωγής του Μήνα. Έτσι, μπορείτε όλοι να φέρετε λιγή από την ατμόσφαιρα του Ελαιώνα στην καθημερινότητά σας, μέχρι να έρθει ξανά Κυριακή!

Ευχαριστούμε για άλλη μια φορά όλους όσους πρόσφεραν τα λόγια και το χρόνο τους, κάνοντας δυνατή την υλοποίηση του Οοορίστε παιδιά 2.

Διαβάστε το, μοιραστείτε το και αν δε σας αρέσει και το πετάξετε, ξέρετε πού θα καταλήξει!

Αυτό το zine δημιουργήθηκε από την Eliana Otta στο πλαίσιο του έργου της με τίτλο «Ικνηλατώντας τα ίκνη των ικνών». Η έρευνα για το έργο υποστηρίχθηκε από το Onassis AiR. Ευχαριστώ πολύ τους Onassis AiR Team, Θάλεια Δημητροπούλου, Σπυρο Στάβερη, Αλεξία Παπακώστα, Πάσκουα Βοργιά, Nuno Cassola.

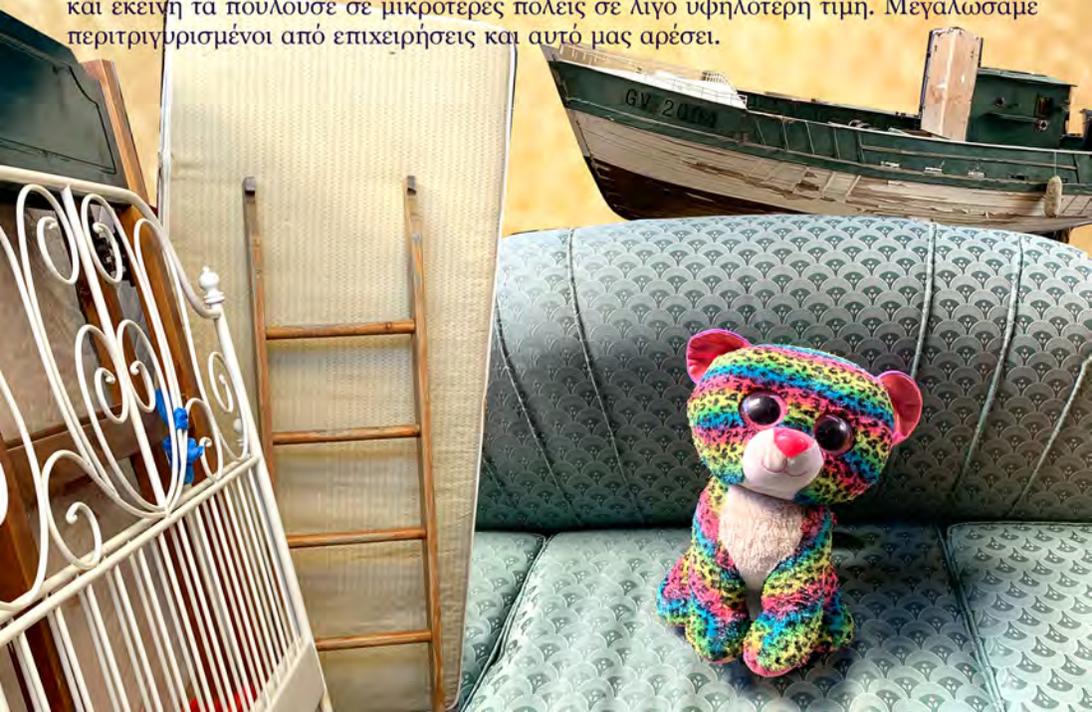
Για τη Σουζάνα, το παζάρι ήταν πάντα ένα ξεχωριστό μέρος!

Εργάζομαι σε αυτό το παζάρι εδώ και τουλάχιστον έξι χρόνια, από τότε που άνοιξε. Πριν από εδώ, ήμουν λίγο πιο μέσα στη γειτονιά. Και πριν από αυτό, ήμασταν στο Μοναστηράκι, στο Θησείο. Ο δήμος μας έδωσε από την πλατεία, οπότε ήρθαμε εδώ. Αλλά οι Τούρκοι είναι εδώ 20 χρόνια τώρα.

Είμαι Ρομά από την Αλβανία. Έμαθα λίγα αγγλικά για να επικοινωνώ με τους πελάτες. Μιλώ ελληνικά και ρομανί. Αλλά οι Ρομά πουλάνε, δεν αγοράζουν. Μόνο όσοι έρχονται από την Αλβανία αγοράζουν σε μεγάλες ποσότητες για να μεταπωλήσουν. Έχω τέσσερις θέσεις και πληρώνω 80 ευρώ. Δεν πειράζει. Ο καθένας εδώ έχει μία, δύο ή τρεις θέσεις, που είναι αρκετές για να αγοράσει φαγητό. Το να έχεις φωμί να φας, αυτό είναι που μετράει. Οι άνθρωποι δε θέλουν να αγοράζουν πολλά. Όλοι θέλουν φθηνά πράγματα.

Πουλάμε μεταχειρισμένα είδη. Κάποιοι καθαρίζουν σπίτια και άλλοι φάχνουν στα σκουπίδια. Κάποιοι όμως πουλάνε καινούργια πράγματα εδώ. Εγώ βρίσκω τα έπιπλα που πουλάω στους δρόμους. Τα παίρνω σπίτι, τα φτιάχνω, τα καθαρίζω και τα ράβω όταν χρειάζεται. Μου αρέσει να φέρνω τα εμπορεύματά μου. Είναι πραγματική ευχαρίστηση. Νιώθω σαν να πηγαίνω σε γάμο. Ξυπνάω νωρίς και ετοιμάζομαι να έρθω. Μου αρέσει αυτό το περιβάλλον επειδή, ως «τσιγγάνοι», είμαστε πάντα συνδεδεμένοι με τις επιχειρήσεις. Ο πατέρας μου πουλούσε άλογα στην Αλβανία.

Η μητέρα μου πουλούσε καινούργια ρούχα. Δεν ήταν μεταχειρισμένα επειδή οι άνθρωποι δεν πετούσαν τα ρούχα όπως κάνουν τώρα. Αγοράζαμε τα ρούχα στην πόλη και εκείνη τα πουλούσε σε μικρότερες πόλεις σε λίγο υψηλότερη τιμή. Μεγάλωσαμε περιτριγυρισμένοι από επιχειρήσεις και αυτό μας αρέσει.

Έτσι ζούμε. Δεν είχα ποτέ δουλειά που να μου εγγυάται σύνταξη. Όταν μεγαλώνεις, χρειάζεσαι χρήματα, και γι αυτό πρέπει πάντα να δουλεύεις. Τα παιδιά πάντα βοηθούν, αλλά τα κορίτσια φεύγουν από το σπίτι μόλις παντρευτούν. Δεν είναι όπως εδώ στην Ελλάδα, όπου η κόρη μένει κοντά στους γονείς της. Εμείς αφήνουμε τους γονείς μας και πάμε να ζήσουμε με τους συζύγους μας. Έτσι, οι γιοι είναι αυτοί που φροντίζουν τους γονείς τους. Ό,τι περιουσία μπορεί να έχεις, όπως ένα σπίτι, δίνεται στα αγόρια. Τα κορίτσια δεν παίρνουν τίποτα. Έτσι είναι μέχρι τώρα. Έχω τέσσερα παιδιά: Τρία κορίτσια και ένα αγόρι. Τα κορίτσια έφυγαν, αλλά το αγόρι μένει κοντά μου. Τα κορίτσια ωστόσο ακόμα με επισκέπτονται. Έχω και δέκα εγγόνια.

Τα πράγματα είναι πιο δύσκολα τώρα. Τα τελευταία πέντε χρόνια, υπάρχει περισσότερη φτώχεια και οι άνθρωποι δεν πετάνε πια τόσο πολύ πράγματα. Δεν αγοράζουν καινούργια πράγματα μόνο και μόνο για να πετάξουν τα παλιά. Τα πράγματα ήταν καλύτερα πριν την πανδημία. Από την αρχή της πανδημίας είναι χειρότερα, αλλά δόξα τω Θεώ είναι εντάξει. Έχω πολλούς φίλους εδώ επειδή είμαι πάντα καλοδιάθετη, χαμογελάω και μιλάω με τους ανθρώπους. Μου αρέσει να κάνω αστεία και να γνωρίζω κόσμο. Με αγαπούν πολλοί εδώ και έχω την πελατεία μου. Όταν έρχονται, λένε, «Θα πάμε στη μαμά» και φέρνουν μαζί τους φίλους τους. Πάντα με συστήνουν.

Τώρα, με την κατασκευή του σταδίου, τα παζάρια θα εξαφανιστούν και θα πρέπει να φύγουμε, αλλά δεν ξέρουμε ακριβώς πότε. Ίσως σε πέντε ή έξι χρόνια. Τουλάχιστον αυτό το παζάρι είναι ασφαλές προς το παρόν. Επειδή είναι νόμιμο και είναι λίγο έξω από την περιοχή του σταδίου, Ίσως να είναι το τελευταίο που θα φύγει. Αλλά αν χρειαστεί να φύγουμε, θα βρούμε κάπου αλλού κοντά. Θα το ανακοινώσουμε στο Facebook και το TikTok. Ο ιδιοκτήτης αυτού του μέρους χρησιμοποιεί αυτές τις πλατφόρμες και ανακοινώνει τυχόν αλλαγές. Δεν γνωρίζω τα ονόματα αυτών των λογαριασμών, αλλά είναι εύκολο να τα βρεις.

(Αγόρασα αυτά τα μπουφάν από αυτήν από μερικά χρόνια!)

Εδώ, τους ξέρεις όλους, αλλά κανείς δεν σε ξέρει.

Ειπε ο Μάνος

«Εργάζομαι στα παζάρια εδώ και 40 χρόνια. Το πιο σημαντικό είναι να μην ενοχλείς κανέναν και να μην σε ενοχλεί κανείς. Τα πράγματα έχουν αλλάξει πολύ. Τα προϊόντα δεν είναι όσο καλά ήταν παλιά – τα αυτοκίνητα, για παράδειγμα. Τώρα, τα αυτοκίνητα καλάνε με το παραμικρό. Οι δουλειές δεν πάνε και τόσο καλά αυτή τη στιγμή ούτε ως ή άλλως – οι άνθρωποι δεν έχουν δουλειά. Οι περισσότεροι περιμένουν μέχρι την Κυριακή για να αγοράσουν τρόφιμα.

Πληρώνω 12 ευρώ για τη θέση μου και χρειάζεται άδεια. Εδώ έρχονται πελάτες από παντού φάχνοντας για φθηνά είδη, κυρίως σχολικά είδη όπως παπούτσια, βιβλία και τετράδια. Εγώ πουλάω μόνο υδραυλικά είδη, όμως. Αλλά το είδατε, έτσι δεν είναι; Του έδινα αυτόν τον νεροχύτη, με έπιπλα και έναν καθρέφτη, για 40 ευρώ, αλλά δεν τον πήρε. Αν είχα ζητήσει 80 ευρώ, θα είχε πάθει εγκεφαλικό. Πόσα θέλει να πληρώσει;

Η κατάσταση είναι δύσκολη. Οι άνθρωποι παλιά ζόδευαν χρήματα στις γιορτές. Τώρα, πώς μπορούν οι οικογένειες να αγοράσουν ό,τι χρειάζονται τα παιδιά τους για το σχολείο; Και μετά, τον Οκτώβριο, υπάρχουν οι λογαριασμοί του σπιτιού που πρέπει να πληρωθούν – κάθε μήνας φέρνει τις δικές του προκλήσεις. Όλοι θέλουν πράγματα δωρεάν.

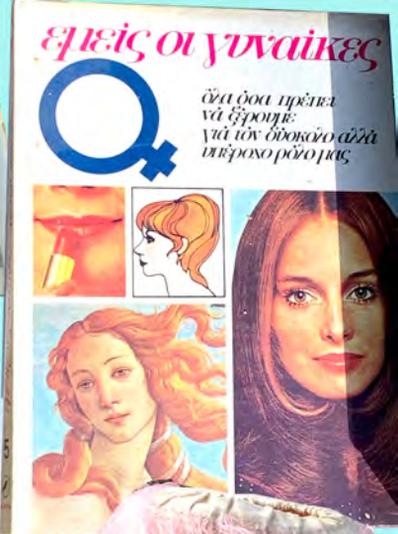
Φτάνω στις 10 μ.μ. για να ξεκινήσω το στήσιμο και το καθάρισμα, ώστε να ανοίξουμε νωρίς το επόμενο πρωί. Εδώ εργάζονται άνθρωποι από πολλά διαφορετικά μέρη του κόσμου. Μιλώω ισπανικά, αλλά τα έχω ξεχάσει λιγο. Δε μιλάω ισπανικά εδώ και δέκα χρόνια. Τώρα μιλάω μόνο ελληνικά. Αν προσπαθίσω, όμως, μπορώ να θυμηθώ. Ήμουν παντρεμένος με μια γυναίκα από τη Λατινική Αμερική. Τη γνώρισα σε ένα νοσοκομείο που δούλευα. Εργάζομαι σε ανακαινίσεις. Χωρίσαμε μετά, αλλά αποκτήσαμε παιδιά μαζί. Ταξίδεψα μαζί της σε πολλά μέρη για διακοπές, συμπεριλαμβανομένου του Αγίου Δομίνικου και της Ισπανίας. Τα παιδιά μου έρχονται μερικές φορές εδώ για βόλτα.

Αν θέλετε να βγάλετε
φωτογραφίες εδώ, πρέπει να
ζητήσετε άδεια.

Αν δεν το κάνετε, μπορεί να
έχετε μπελάδες - κάποιος
μπορεί να πετάξει το τηλέφωνό
σας, για παράδειγμα.

Οι ανακαινίσεις πάνε καλά. Κάνω αυτή τη
δουλειά περισσότερο ως χόμπι παρά για τα
χρήματα. Δεν πίνω, δεν καπνίζω και δεν παίζω
τυχερά παιχνίδια, άρα πρέπει κάπως να γεμίζω
τον ελεύθερο χρόνο μου. Γι' αυτό έρχομαι εδώ.
Έρχομαι μόνο τις Κυριακές, εκτός από όταν
δουλεύω στις ανακαινίσεις, γιατί μπορεί
κάλλιστα να δουλέψω σε κάποιο νησί.
Πουλάω πράγματα που χρησιμοποιούνται για
ανακαινίσεις επειδή ξέρω πού να τα αγοράσω
σε προσιτές τιμές.»

Τα αντικείμενα του μήνα

Πού να βρίσκονται τώρα; Ποιος τα αγόρασε; Σε ποιον ανήκαν; Ποιο από αυτά τα βιβλία πούλησε περισσότερα αντίτυπα; Θα άρεσαν στη Μέριλιν αυτές οι μπότες; Μήπως αυτός ο πίνακας είναι προϊόν αγάπης; Ποιος τόλμησε να πετάξει αυτά τα τόσο όμορφα πατίνια; Τι άλλο θα θέλατε να μάθετε;

Muhammed: Εμείς είμαστε ακόμα εδώ.

«Πριν ένα χρόνο ήμασταν απέναντι. Δηλαδή δεν είμαστε σταθεροί σε ένα μέρος, είμαστε σε διάφορα μέρη. Και τώρα θέλουν να γίνει το γήπεδο του ΠΑΟ. Θα μας διώξουν, δεν ξέρω που θα πάμε.

Ήρθαμε από την Τουρκία με την ιδέα να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε με αντίκες. Ήμασταν πρόσφυγες, αλλά θέλαμε να πουλήσουμε αντίκες και εδώ, όπως κάναμε εκεί. Είναι μέσα στο αίμα αυτό το πράγμα.

Εδώ όσοι εργάζονται είναι από όλο τον κόσμο: Τουρκία, Συρία, Ιράκ, Λίβανο, Βουλγαρία, Ρουμανία, Αλβανία, Μεξικανοί, Ισημερινοί... Οι περισσότεροι είναι μετανάστες. Άλλωστε υπάρχουν και Έλληνες. Μισός Έλληνας, μισός Τούρκος, ο τύπος δίπλα μου είναι Βούλγαρος.... Εδώ γνωρίζω ανθρώπους από διαφορετικούς πολιτισμούς. Έχω μάθει τουρκικά, αραβικά, βουλγαρικά και ελληνικά.

Είναι πολύ ήσυχα εδώ, αλλά κάποιοι άνθρωποι που έχουν χρήματα φοβούνται να έρθουν εδώ. Λένε, «Δε θέλω να με ληστέψουν, δε θέλω να με σκοτώσουν». Αλλά δεν είναι επικίνδυνα εδώ. Κάποιοι λένε, «Οι τσιγγάνοι είναι επικίνδυνοι». Απλά οι πλούσιοι άνθρωποι δεν σκέφτονται αυτό που λένε... Όσοι γνωρίζουν από αντίκες έρχονται, αγοράζουν και μετά πουλάνε για 1.000 ή 2.000 ευρώ.

Προσπαθούμε να φροντίζουμε να μην ενοχλεί κανείς κανέναν, να μην κλέβει κανείς κανέναν. Εδώ χτυπάμε τους κλέφτες. Αν κάποιος προσπαθήσει να κλέψει, τον πετάμε έξω. Πιάσαμε μερικούς κλέφτες και τους παραδώσαμε στην αστυνομία, ώστε όσοι έρχονται να νιώθουν όσο το δυνατόν πιο ασφαλείς.

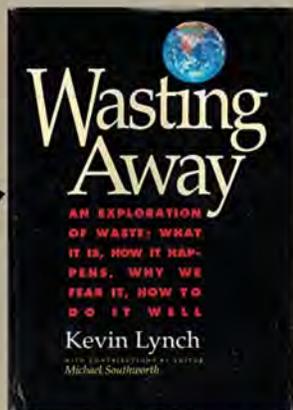
Για παράδειγμα, αυτός είναι ένας ιστορικός πίνακας, για την ιστορία της Σαουδικής Αραβίας. Πόσο θα μπορούσε να πουληθεί αυτό; Δεν μπορεί να πουληθεί για 100 ευρώ... Το καλό πράγμα το πληρώνεις. Αξίζει. Άλλο είναι αυτό, άλλο είναι αυτό. Αυτό είναι για 500, 600 ευρώ...»

Οι φίδοι μας είπαν...

Μερικά αποφθέγματα ανθρώπων που αγαπούν και αγαπούσαν να σκέφτονται τα αντικείμενα, την καθημερινή ζωή, τη μνήμη και την πολιτική...

«Τα φτωχικά, καθημερινά μέρη δεν έχουν το βάρος της εξουσίας, την πρόθεση να εντυπωσιάσουν· είναι ζώνες απελευθερωμένες. Μας απαλλάσσουν από την αναγκαιότητα της προσχεδιασμένης επικοινωνίας και συμπεριφοράς. Όχι ότι στερούνται νοήματος —κάθε άλλο— αλλά έχουν την απλότητα και την ευκολία των καθιερωμένων συνηθειών και της οικείας χρήσης. Σε πολλές διάσημες πόλεις, η πίσω όψη δεν είναι μόνο πιο αποκαλυπτική για το διερευνητικό μάτι, αλλά προσφέρει και πιο μακροχρόνιες απολαύσεις, όταν σταματάμε να είμαστε τουρίστες.»

απο το βιβλίο του
Σπαταλώντας
(1990)

«Η χρυσή εποχή του παλιατζή στις Ηνωμένες Πολιτείες ήταν από το 1910 έως το 1930, σε μια κοινωνία που δεν ήταν πλέον φτωχή αλλά ούτε και εύπορη, όπου υπήρχαν πολλά βιομηχανικά προϊόντα και πολλοί χαμηλόμισθοι εργάτες, και όπου τα επισκευασμένα αντικείμενα είχαν αξία. Όπως και οι κατασκευές, έτσι και τα άχρηστα αντικείμενα ήταν μια ευκαιρία για τους μετανάστες, ένα εμπόριο που μπορούσε κανείς να ξεκινήσει με μικρό κεφάλαιο και πάνω στο οποίο μπορούσε να χτίσει μια αυτοκρατορία. Μπορούσαν να δημιουργηθούν περιουσίες, αλλά απαιτούσε κινητικότητα, προσεχτική επιλογή, γρήγορη αντίληψη και καλή μνήμη, καθώς και την ικανότητα να εντοπίζεις κρυφές συνδέσεις μεταξύ ανάγκης και πηγής.»

Κέβιν Λιντς, αρχιτέκτονας (1918-1984)

« Η ΣΟΤΗΡΙΑ ΗΤΑΝ
ΤΗ ΦΑΓΑΝΕ ΚΑΙ ΕΙΧΑΝ ΟΛΟΥΣ

Εικόνα από το φωτογραφικό αρχείο του Σύρου Στάβερη (ευγενική προσφορά του καλλιτέχνη και της Στενης Ιδρυματος Ουάσι)

*Εδέν:
Μόνο
χειροποίητα
ευρήματα καλής
ποιότητας!*

«Πουλάω πράγματα που είναι όλα χειροποίητα. Όλα χειροποίητα, μοναδικά κομμάτια. Ξεκίνησα να τα πουλάω επειδή δούλευα καθαρίζοντας σπίτια και οι ιδιοκτήτες των σπιτιών μου πρόσφεραν τα πράγματα που δε χρειαζόνταν πια. Σιγά σιγά μάζεψα πολλά πράγματα και τα έφερα εδώ. Τώρα έχω πάντα διάφορα χειροτεχνήματα, κουβέρτες, τσάντες, φορέματα. Παλιά και όμορφα πράγματα, δυσεύρετα.»

Ρασίντ

Η συζήτηση ξεκίνησε όταν με ρώτησε αν ήμουν δημοσιογράφος. Με ρώτησε τι δουλειά κάνω και από πού είμαι. Γρήγορα περάσαμε από τα ελληνικά στα αγγλικά, ώστε να μπορούμε να επικοινωνούμε πιο εύκολα. Τον είπα ότι είμαι καλλιτέχνης από το Περού και ότι συχνά πρέπει να ταξιδεύω για να βρω δουλειά. Με ρώτησε για τα προσόντα μου, τι δουλειά κάνω και αν αντιμετωπίζω οικονομικά προβλήματα. Όταν του είπα 'fine arts', «καλές τέχνες», παρεξήγησε και νόμιζε ότι είπα 'finance' «οικονομικά», κάτι που συμβαίνει καμιά φορά. Είπε ότι τα ελληνικά μου ήταν πολύ καλά και μετά μου μίλησε λίγο για τον εαυτό του:

«Ζω εδώ είκοσι έξι χρόνια, αλλά δεν μπορώ να μιλήσω καθόλου ελληνικά. Μπορώ να μιλήσω πολλές γλώσσες: περσικά, αραβικά, παντζάμι, χίντι και ουρντού, αλλά ούτε μια λέξη ελληνικά». Το μυαλό μου δουλεύει γρήγορα, αλλά δεν καταλαβαίνει τα ελληνικά. Δεν ξέρω ποιο είναι το πρόβλημα. Οι λέξεις μου διαφεύγουν.

Είμαι από το Πακιστάν και δίδασκα αγγλικά στο στρατό. Έχω ζήσει σε πολλές χώρες, αλλά ακόμα δεν μπορώ να μάθω ελληνικά. Είχα ένα πρόβλημα στα σύνορα ενώ βοηθούσα κάποιον, γι' αυτό κατέληξα να ζω εδώ. Έζησα στο Καρατίσι και ακόμα το επισκέπτομαι κάθε τρεις ή τέσσερις μήνες. Συνταξιοδοτήθηκα μετά από είκοσι χρόνια εργασίας και τώρα έχω τακτοποιηθεί.»

Δείτε τη Βικιπαίδεια!

Μέχρι πολύ πρόσφατα, η αγαπημένη μας αγορά δεν εμφανιζόταν σε αυτήν τη συλλογική εγκυκλοπαίδεια, η οποία αντ' αυτού ενημερώνει τους αναγνώστες για την επερχόμενη κατασκευή του νέου Σταδίου του Παναθηναϊκού και τα σχέδια για τη δημιουργία ενός νέου πρακτορείου υπεραστικών λεωφορείων.

el.wikipedia.org/wiki/Ελαιώνας_(Αθήνα)

Shoo.com | Indymedia: Athens | The Press Project... | ekathimerini.com | Jitsi Meet | Linguee | Diccion... | Art & Research | J... | Monoskop | Libr... | Genesis

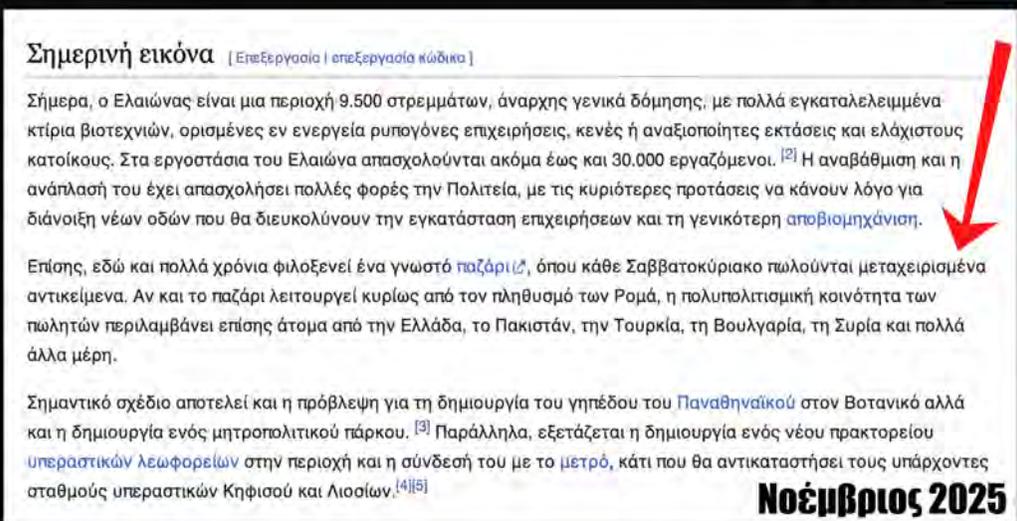
Σημερινή εικόνα (Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα)

Σήμερα, ο Ελαιώνας είναι μια περιοχή 9.500 στρεμμάτων, άναρχης γενικά δόμησης, με πολλά εγκαταλελειμμένα κτίρια βιοτεχνιών, ορισμένες εν ενεργεία ρυπογόνες επιχειρήσεις, κενές ή αναξιοποίητες εκτάσεις και ελάχιστους κατοίκους. Στα εργοστάσια του Ελαιώνα απασχολούνται ακόμα έως και 30.000 εργαζόμενοι.^[2] Η αναβάθμιση και η ανάπλασή του έχει απασχολήσει πολλές φορές την Πολιτεία, με τις κυριότερες προτάσεις να κάνουν λόγο για διάνοιξη νέων οδών που θα διευκολύνουν την εγκατάσταση επιχειρήσεων και τη γενικότερη **αποβιομηχάνιση**. Σημαντικό σχέδιο αποτελεί και η πρόβλεψη για τη δημιουργία του γηπέδου του Παναθηναϊκού στον Βοτανικό αλλά και τη δημιουργία ενός μητροπολιτικού πάρκου.^[3] Παράλληλα, εξετάζεται η δημιουργία ενός νέου πρακτορείου **υπεραστικών λεωφορείων** στην περιοχή και η σύνδεσή του με το **μετρό**, κάτι που θα αντικαταστήσει τους υπάρχοντες σταθμούς υπεραστικών Κηφισού και Λιοσίων.^{[4][5]}

Συγκοινωνία (Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα)

Η περιοχή του Ελαιώνα εξυπηρετείται από τον **ομώνυμο σταθμό του Μετρό**, καθώς και από πλήθος λεωφορειακών γραμμών.

Σεπτέμβριος 2025

Σημερινή εικόνα (Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα)

Σήμερα, ο Ελαιώνας είναι μια περιοχή 9.500 στρεμμάτων, άναρχης γενικά δόμησης, με πολλά εγκαταλελειμμένα κτίρια βιοτεχνιών, ορισμένες εν ενεργεία ρυπογόνες επιχειρήσεις, κενές ή αναξιοποίητες εκτάσεις και ελάχιστους κατοίκους. Στα εργοστάσια του Ελαιώνα απασχολούνται ακόμα έως και 30.000 εργαζόμενοι.^[2] Η αναβάθμιση και η ανάπλασή του έχει απασχολήσει πολλές φορές την Πολιτεία, με τις κυριότερες προτάσεις να κάνουν λόγο για διάνοιξη νέων οδών που θα διευκολύνουν την εγκατάσταση επιχειρήσεων και τη γενικότερη **αποβιομηχάνιση**.

Επίσης, εδώ και πολλά χρόνια φιλοξενεί ένα γνωστό **παζάρι**, όπου κάθε Σαββατοκύριακο πωλούνται μεταχειρισμένα αντικείμενα. Αν και το παζάρι λειτουργεί κυρίως από τον πληθυσμό των Ρομά, η πολυπολιτισμική κοινότητα των πωλητών περιλαμβάνει επίσης άτομα από την Ελλάδα, το Πακιστάν, την Τουρκία, τη Βουλγαρία, τη Συρία και πολλά άλλα μέρη.

Σημαντικό σχέδιο αποτελεί και η πρόβλεψη για τη δημιουργία του γηπέδου του Παναθηναϊκού στον Βοτανικό αλλά και τη δημιουργία ενός μητροπολιτικού πάρκου.^[3] Παράλληλα, εξετάζεται η δημιουργία ενός νέου πρακτορείου **υπεραστικών λεωφορείων** στην περιοχή και η σύνδεσή του με το **μετρό**, κάτι που θα αντικαταστήσει τους υπάρχοντες σταθμούς υπεραστικών Κηφισού και Λιοσίων.^{[4][5]}

Νοέμβριος 2025

Τώρα που η παράλειψη διορθώθηκε, ας έχουμε το νου μας για τυχόν προσπάθειες διαγραφής του Παζαριού του Ελαιώνα, είτε συμβολικά είτε κυριολεκτικά!

Εντοπίστε τις 7 διαφορές!

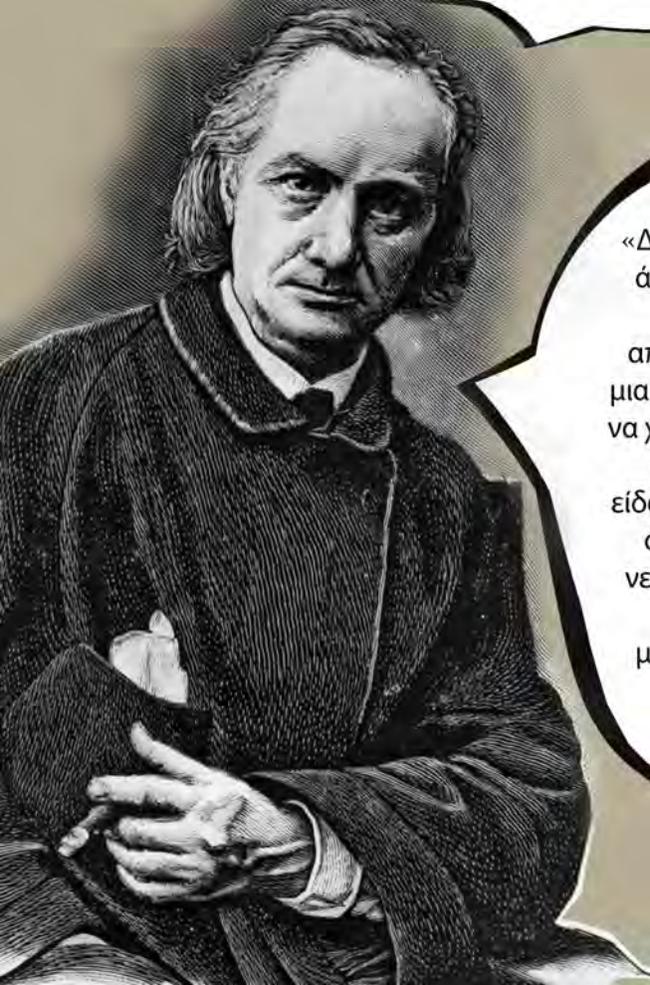
Τα πράγματα στον Ελαιώνα αλλάζουν συνεχώς: κάθε εβδομάδα, κάθε μέρα, κάθε ώρα. Πρέπει να έχετε τις αισθήσεις σας σε εγρήγορση και να αποφασίζετε άμεσα. Το «θα επιστρέψω αργότερα» συχνά σημαίνει πολύ αργά! Μπορεί να ανακαλύψετε ότι το αντικείμενο που επιθυμείτε έχει κυριολεκτικά θραφτεί κάτω από άλλα, ή, το πιο πιθανό, απλώς έχει εξαφανιστεί!

Οι φίδοι μας είπαν...

Ακόμα περισσότερα αποφθέγματα ανθρώπων που αγαπούν και αγαπούσαν να σκέφτονται τα αντικείμενα, την καθημερινή ζωή, τη μνήμη και την πολιτική...

«Αυτός ο άνθρωπος είναι υπεύθυνος για τη συλλογή των καθημερινών απορριμάτων της πρωτεύουσας. Ότι η πόλη έχει απορρίψει, ό,τι έχει χάσει, αποδιώξει, περιφρονήσει, σπάσει, αυτός ο άνθρωπος το καταγράφει και το αποθηκεύει. Κοσκινίζει τα αρχεία της παρακμής, τις μάντρες με τα παλιοσίδερα. Δημιουργεί τάξη, κάνει την έξυπνη επιλογή. Σαν τσιγγούνης που συλλέγει θησαυρούς, έτσι μαζεύει τα σκουπίδια που έχει φτύσει ο θεός της βιομηχανίας, για να τα μετατρέψει σε αντικείμενα ευχαρίστησης ή χρησιμότητας.»

«Δεν είναι δεδομένο ότι όλοι οι άνθρωποι απολαμβάνουν να ραίνονται με πλήθη. Το να απολαμβάνεις το πλήθος είναι μια τέχνη. Και μόνο αυτός μπορεί να χαρεί καταχρώμενος ζωντάνια σε βάρος του ανθρώπινου είδους. Πάνω σε αυτόν, όσο ήταν στην κούνια του ακόμα, μια νεράιδα εναπόθεσε την αγάπη για τις μάσκες και τις μεταμφιέσεις, το μίσος για το σπίτι και το πάθος για την περιπλάνηση.»

Τι ακούστηκε στον Ελαιώνα αυτό το φθινόπωρο:

Το Οοορίστε Παιδιά περπάτησε στους δρόμους με τα αυτιά του ορθάνοιχτα και σας παρουσιάζουμε μια επιλογή από τις επιτυχίες της φετινής σεζόν — το είδος της μουσικής που συνήθως ακούγεται με συνοδεία τoστ, φρέσκιας μύρας και της δελεαστικής μρωδιάς από φρεσκοψημένο σουβλάκι. Με αυτήν την playlist, μπορείτε να έχετε μαζί σας ένα κομμάτι από την ατμόσφαιρα του Ελαιώνα όπου κι αν πάτε, αλλά προσοχή! Αυτά είναι τα τραγούδια που αναγνωρίζει το Shazam. Αυτά που δεν μπορούν να βρεθούν στο Shazam είναι διαθέσιμα μόνο στον Ελαιώνα και απαιτούν την επίσκεψή σας!

Το όνομά μου είναι Τζουνάιφ, αλλά μπορείτε να με φωνάζετε Τζόζεφ

«Η οικογένειά μου είναι από τη Συρία, αλλά παντρεύτηκα στην Πολωνία — η γυναίκα μου είναι από εκεί. Έχω εργαστεί ως δημοσιογράφος, ως ηθοποιός, έχω ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο πάρα πολλές φορές... Επισκέπτομαι τη Συρία μόνο μία φορά κάθε δέκα χρόνια. Γιατί να πάω; Για να πεθάνω; Ξέρετε πόσοι συγγενείς μου έχουν πεθάνει εκεί χωρίς λόγο; Οι άνθρωποι πολεμούν συνεχώς.

Ερντογάν, Τουρκία, Σαουδική Αραβία, Κατάρ, Αμερική... Τρελαίνομαι όταν ακούω για πολιτική. Μισώ όλους τους πολιτικούς του κόσμου. Δε νοιάζονται για τους φτωχούς. Απλώς κοιτάξε τι συμβαίνει στους Παλαιστίνιους αυτή τη στιγμή - πόσοι έχουν πεθάνει; Σκοτώνονται εκατό άνθρωποι κάθε μέρα, συμπεριλαμβανομένων αθώων γυναικών και παιδιών, και ο υπόλοιπος κόσμος απλώς παρακολουθεί. Είναι καλύτερα να το ξεχάσουμε και να αλλάξουμε θέμα! Μερικοί άνθρωποι είναι σαν τα ζώα. Δεν αλλάζουν ποτέ μυαλά. Δεν έχει σημασία αν τους μιλάς ευγενικά, αν χρησιμοποιείς λέξεις ευγενικές όπως «ευχαριστώ» και «συγγνώμη». Με τρελαίνουν. Ένας από αυτούς ήρθε εδώ και επιτέθηκε στον φίλο μου, που είναι καλός άνθρωπος. Πήγα να τον βοηθήσω. Θα έβγαινα έξω και θα πολεμούσα για τους φίλους μου.

Έχω μόνο τρεις καλούς φίλους. Δεν μου αρέσει να έχω πολλούς φίλους. Όσο περισσότερους φίλους έχεις, τόσο περισσότερους μπελάδες θα έχεις. Ένας καλός φίλος είναι καλύτερος από ένα εκατομμύριο. Ξέρω τον Φελίπε, που είναι από το Περού, εδώ και 35 χρόνια. Εργάζεται σε έναν οργανισμό που παρέχει δωρεάν φαγητό σε ανθρώπους που ζουν στους δρόμους. Το κάνει αυτό εδώ και πολλά χρόνια, και μερικές φορές τον βοηθάω. Έχω ακόμα έναν Έλληνα φίλο και έναν Πολωνό φίλο, αλλά ο Πολωνός είναι πάντα μεθυσμένος.

Οι ξένοι εδώ πρέπει να φροντίζουν τους εαυτούς τους. Αν συμβεί κάτι, έχουμε μόνο ο ένας τον άλλον. Κανείς δε νοιάζεται για τους ξένους εδώ ή οπουδήποτε αλλού στον κόσμο. Πρέπει να είσαι πολύ προσεκτικός και να κοιτάς μόνο τη δουλειά σου. Έχω δει πολλά εδώ, αλλά δεν έχω δει τίποτα. Έχω ακούσει πολλά, αλλά δεν έχω ακούσει τίποτα. Τι μπορείς να κάνεις; Έτσι είναι η ζωή. Πρέπει να είσαι παρατηρητικός για να μην δημιουργήσεις προβλήματα στον εαυτό σου ή στους άλλους.»

HOAITRI

HOAITRI Battery

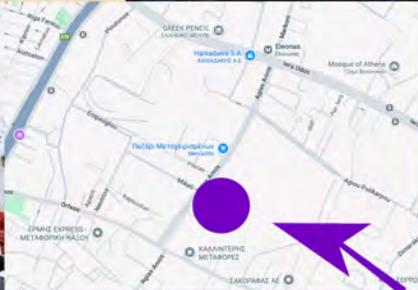
Bevζινόκο

Bevζινόκο

Bevζινόκο

Η Αρζού διαβάζει το πρώτο τεύχος του Οοορίστε Παιδιά στο νέο της σημείο πώλησης

Αυτή και ο Γιασάρ αναγκάστηκαν να μετακομίσουν από το προηγούμενο κατάστημά τους επειδή το ενοίκιο ήταν πολύ υψηλό και δεν τους επισκεπτόταν αρκετός κόσμος. Εδώ, έχουν δημιουργήσει έναν όμορφο χώρο που είναι ορατός σε πολλούς περισσότερους πελάτες. Ευτυχώς, ο καιρός ήταν καλός τελευταία. Ας ελπίσουμε ότι ο χειμώνας δεν θα είναι πολύ κρύος, αφού πλέον εργάζονται σε εξωτερικό χώρο.

Μπορείτε να τους βρείτε εδώ!